

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-2328/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Branke Ježek Mjedenjak članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Zlatka Blaževića iz Osijeka, Žumberačka 74, OIB: 32102588865, odlučujući o žalbi vjerovnika Eos Matrix d. o. o. iz Zagreba, Horvatova 82, OIB: 76674680107 izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku poslovni broj 4. Sp-341/2020-8 od 21. svibnja 2010. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08. srpnja 2020. godine,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Eos Matrix d. o. o. iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Osijeku poslovni broj 4. Sp-341/2020-8 od 21. svibnja 2010. godine.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Zlatka Blaževića iz Osijeka, Žumberačka 74, OIB: 32102588865 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike naznačene u toj točki izreke.

Zaključkom suda utvrđena je vrijednost pokretnina potrošača u iznosu od 2.000,00 kuna.

Protiv gornjeg rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Eos Matrix d. o. o. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99,

88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi kako se protivno suprotnom utvrđenju prvostupanjskog suda u zadanom roku očitovao na oglas koji je objavljen na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova, na način da je osporio popis imovine koju je dostavio potrošač, a koje podatke je Financijska agencija dostavila sudu, te da nije imao obvezu obavijestiti sud o postojanju druge imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti iz stečajne mase, u skladu s odredbom članka 79.f stavak 1. ZSP-a, jer da prema toj odredbi vjerovnik ima pravo izbora hoće li samo osporiti popis imovine koju je dostavio potrošač, ili obavijestiti sud o imovini koja bi se mogla unovčiti iz stečajne mase.

Nadalje ističe kako je u svojem očitovanju ukazao sudu da se može i mora presumirati da svaka osoba ima u vlasništvu određene pokretne, te da potrošač nije pošten ukoliko je u radnom odnosu, a nije naveo da ima imovinu, jer da se svaka vrsta primanja smatra financijskom imovinom koja se mora uvrstiti u popis imovine.

Vjerovnik navodi da je sud prvog stupnja bio dužan provjeriti imovinu potrošača, te utvrditi njezinu vrijednost, a ne donijeti pobijano rješenje zbog toga jer vrijednost potrošačeve imovine ne prelazi 10.000,00 kuna, sve to neovisno o tome da li je vjerovnik samo osporio istu ili je obavijestio sud o drugoj imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti.

Osim toga, ističe kako je utvrđenje suda da je Financijska agencija dostavila suglasnost potrošača za provedbu postupka u proturječju s utvrđenjem suda da se potrošač nije očitovao o provedbi postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Iz navedenih razloga predlaže da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela dana 27. veljače 2020. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koji se nije očitovao da li je suglasan s provedbom tog postupka, niti je dostavio popis imovine, pa da se smatra kako je dao suglasnost za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača.

Na temelju podataka iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik) utvrđuje da potrošač na dan donošenja pobijanog rješenja ima u razdoblju duljem od tri godine evidentirane tražbine u iznosima i po osnovama naznačenima u točki III izreke pobijanog rješenja, u sveukupnom iznosu glavnice od 15.084,96 kuna.

Nadalje utvrđuje da je potrošač upisan kao vlasnik nekretnine iz zk. ul. br. 6778, k. o. Osijek, u naravi zemljište i dvor, ukupne površine 420 m², i to kao potonji vlasnik, a da je prijenos prava vlasništva na stanu površine 135 m² proveden radi osiguranja potraživanja Slatinske banke upisane kao prethodnog vlasnika, zatim da je 2020. godine primao mirovinu od oko 3.500,00 kuna, uz potpore za zbrinjavanje ratnih invalida u iznosu od ukupno

1.376,96 kuna, potom da je 2019. godine primao mirovinu od oko 3.500,00 kuna, uz potpore za zbrinjavanje ratnih invalida u iznosu od ukupno 8.261,76 kuna, zatim da je u 2018. godini primao mirovinu od oko 3.500,00 kuna, uz potpore za zbrinjavanje ratnih invalida u ukupnom iznosu od 8.261,76 kuna, dok je u 2017. godini primao mirovinu od oko 3.500,00 kuna, uz potpore za zbrinjavanje ratnih invalida u iznosu od ukupno 6.196,32 kuna.

Osim toga, utvrđuje da je potrošač vlasnik osobnog automobila marke Renault Clio, proizvedenog 2001. godine, koji nema vrijednost, te da ima dva računa s kojih su sredstva u cijelosti izuzeta od prisilne naplate, te tri računa koja nisu blokirana, a da isti nema u vlasništvu dionice, udjele niti založna prava.

U vezi toga utvrđuje da je vjerovnik osporio popis imovine potrošača, te naveo kako se može presumirati da svaka osoba ima u vlasništvu određene pokretne koje se nalaze u nekretnini u kojoj živi, te da je potrošač nepošten ukoliko je u radnom odnosu, a nije naveo da ima imovinu, ali da vjerovnik nije dostavio dokaze o postojanju druge imovine potrošača koja bi mogla činiti stečajnu masu.

Pri tome utvrđuje da se potrošač ne može smatrati nepoštenim ukoliko se nije očitovao na poziv Financijske agencije, pa se smatra da je suglasan s provođenjem postupka jednostavnog stečaja potrošača, jer da se ne presumira da bi izjavio kako nema imovine iz koje se mogu namirivati njegovi vjerovnici.

Na temelju navedenog utvrđuje da vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa iznosi 2.000,00 kuna, što predstavlja novčani iznos koji potrošaču preostane nakon podmirenja troškova kućanstva.

Stoga pozivom na odredbe članka 79.a stavak 2., 79.f stavak 2. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučuje na gore opisani način.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda.

Isto tako, nije ostvarena niti bitna postupovna povreda iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, na koju sadržajem žalbe ukazuje vjerovnik, jer navedena odluka nema takvih postupovnih nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

Pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama članka 79.a stavak 2. i 79.g stavak 1. ZSP-a, jer iz utvrđenja tog suda, koje vjerovnik u žalbi ne osporava, proizlazi da je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice neprekinuto trajalo duže od tri godine, te da isti nema ovršive imovine čija vrijednost bi prelazila iznos od 10.000,00 kuna, pa neosnovano vjerovnik osporava potrošačevo poštenje.

To stoga jer se u situaciji kada se potrošač nije očitovao na poziv Financijske agencije iz članka 79.b ZSP-a, pa se smatra da je suglasan s provedbom jednostavnog postupka stečaja nad njegovom imovinom (članak 79.c stavak 2. ZSP-a), a sud prvog stupnja pravilno je utvrdio da isti ne raspolaže ovršivom imovinom čija vrijednost je veća od 10.000,00 kuna, ne

može potrošača smatrati nepoštenim, koje stajalište proizlazi iz pravnog shvaćanja zauzetog na sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog dana 27. studenoga 2019. godine.

Stoga je pravilnom primjenom naznačenih odredaba ZSP-a odlučeno kao u izreci pobijanog rješenja.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

U Rijeci, 08. srpnja 2020. godine.

Predsjednica vijeća

Brankica Malnar

Broj zapisa: **17897-7065c**

Kontrolni broj: **07557-1506c-1e4a6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.